

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
 နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
 ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာအမှတ်-၂

- ၁။ ဒေါက်တာအေးမောင်
 - ၂။ ဦးကျော်ကျော်
 - ၃။ ဦးခင်မောင်
 - ၄။ ဦးမောင်စောဖြူ
 - ၅။ ဦးခင်မောင်လတ်
 - ၆။ ဦးဂျေယောဂူ
 - ၇။ ဦးထွန်းကျော်
 - ၈။ ဦးဂမ်ဆိုင်း
 - ၉။ ဦးစောအောင်ကျော်နိုင်
 - ၁၀။ ဦးစောငြိမ်းသင်
 - ၁၁။ ဒေါက်တာဗညားအောင်မိုး
 - ၁၂။ ဦးဓုးယိန်း
 - ၁၃။ ဦးနိုင်ထွန်းအုံ
 - ၁၄။ ဦးစောတော်ပလဲ
 - ၁၅။ ဦးကျော်သိန်း
 - ၁၆။ ဦးပေါ်လျှံလွင်
 - ၁၇။ ဦးစိုင်းကျော်ဇောသန်း
 - ၁၈။ ဦးစိုင်းသန့်ဇင်
 - ၁၉။ ဒေါက်တာတင်ရွှေ
 - ၂၀။ ဦးဖုန်းမြင့်အောင်
 - ၂၁။ ဒေါ်ခင်ဝိုင်းကြည်
 - ၂၂။ ဦးမင်းမျိုးတင့်လွင်
 - ၂၃။ ဦးဇန်လှယ်ထန်း
- (အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ)

နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

တင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် -

ပြန်လည်ရှင်းလင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ် -

ဦးဘိုမင်းဖြူနှင့် ဦးအောင်ကျော်စိန်
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေများ
 နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
 ညွှန်ကြားရေးမှူးဒေါ်ရင်ရင်သန်း

ဆုံး ဖြတ် ချက်

ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ရက်

အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင် ပါ ၂၃ဦးတို့က တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅ တွင် ဖော်ပြထားသည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးဆိုသည့် စကားရပ်သည် လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တွင် ဖော်ပြထားသည့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး ပါဝင်မှုမရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့်ကိုက်ညီခြင်း ရှိ မရှိ သိရှိလိုကြောင်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၆ ပုဒ်မခွဲ(ဃ)၊ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဃ)နှင့် ပုဒ်မ ၁၅ ပုဒ်မခွဲ (ဃ) တို့အရ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌမှ တစ်ဆင့် တင်သွင်းလျှောက်ထားသည်။

တင်သွင်းလွှာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄)နှင့်ပုဒ်မခွဲ(င) တို့အရ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည် သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(ဆ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂) အရ နိုင်ငံတော် သမ္မတက တာဝန်ပေးအပ်သည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး နှင့် အခြားဌာနဆိုင်ရာဝန်ကြီးတို့ကို အဆင့်အတန်းမခွဲခြားဘဲ အဆင့်တူဝန်ကြီးများအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်း ထားကြောင်း၊ သို့ရာတွင် တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ် နှင့်အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄ တွင် တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ စာရင်း၌တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးကိုတိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးများနှင့် တစ်တန်းတစ်စားတည်း ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ၎င်းအပြင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး၏ အဆောင်အယောင်များကို အခြားတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဆင့်ထက် နိမ့်ချခံစားခွင့်ပြုထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များ

ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးအား အခြား တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့် တစ်တန်းတစ်စားတည်း မသတ်မှတ်ခြင်းနှင့် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅ တွင်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးအား တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးများနှင့် တစ်တန်းတစ်စားတည်း သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်း ထားခြင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးအား အခြား ဝန်ကြီးထက် အဆင့်နိမ့်ချပြီး အဆောင်အယောင်ခံစားခွင့် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းတို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး အဆင့်အတန်း နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမရှိ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆို ပေးရန် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြ၍ တင်သွင်းသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ကိုယ်စား ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက ပြန်လည် ရှင်းလင်းရာတွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဥပဒေအရ တရားစီရင်ရေးလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးတွင် ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦး တို့၏ လျှောက်ထားချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းချေပရန် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၅ အရ တာဝန်ရှိသူမဟုတ်ကြောင်း၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦးတို့၏ လျှောက်လွှာပါ အကြောင်းပြချက်(၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၄) ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဆောင်ရွက်ရန် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်က အမည်စာရင်းတောင်းယူသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ပြီး ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် ရရှိပြီးသူများနှင့် ၎င်းအမည်စာရင်း တောင်းခံထားသည့် ပုဂ္ဂိုလ် များအား တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်ပြည်နယ်ဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန်နိုင်ငံတော်သမ္မတ ထံ တင်ပြရမည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များ ဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများ တင်ပြသကဲ့သို့ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး ဖြစ်သည် ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကန်ကြောင်း၊ အမည်စာရင်း ရယူတင်ပြသည့် အဆင့်သာဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထား သူများ၏ ကျန်အကြောင်းပြချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(ဆ)

ပုဒ်မခွဲငယ် (၂) အရ တိုင်းရင်းသား လူမျိုး ရေးရာဝန်ကြီးများသည် ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (ဈ) နှင့်အညီ မိမိတာဝန်အပြင် အခြားဝန်ကြီးဌာန တာဝန်များကို ပူးတွဲတာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ခွင့်အခွင့်အရေး ရှိသည်မှာမှန်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ယင်းသို့အခွင့်အရေးရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အကြောင်းပြု၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများမှာ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများနှင့် လုပ်ငန်းတာဝန်တူညီသည်ဟုကောက်ယူ၍ မရနိုင်ကြောင်း၊ ထို့အပြင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရ အဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ(စ)၊ ပုဒ်မ ၃ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) နှင့် ပုဒ်မ ၄၈ တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်း ထားချက်များအရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများမှာ တာဝန်ယူမှုအပိုင်းတွင် ကွာခြားနေသည်ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရှိနိုင်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တွင် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများအား အခြားတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့်တစ်တန်း တစ်စားတည်း မသတ်မှတ်ကြောင်းနှင့် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးအား အခြား ဝန်ကြီးများထက် အဆင့်နှိမ့်ချပြီး အဆောင်အယောင်ခံစားခွင့်သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်း သည်ဟု တင်ပြထားကြောင်း၊ အဆိုပါ ဥပဒေသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ တာဝန်ထမ်းဆောင် ကြသော တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များအား ထမ်းဆောင်ရသည့်တာဝန်နှင့် လျော်ညီသော ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များ ချီးမြှင့်နိုင်ရန် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အခွင့်အရေး (right) နှင့် တာဝန် (duty) တို့မှာ အပြန်အလှန် ဆက်စပ်မှုရှိကြောင်း၊ အခွင့်အရေး နှင့်လျော်ညီသည့်တာဝန်မရှိလျှင် အခွင့်အရေးမရှိနိုင်ကြောင်း၊ အလားတူပင်တာဝန်နှင့်လျော်ညီသည့် အခွင့်အရေးမရှိလျှင် တာဝန်လည်းမရှိနိုင်ကြောင်း၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်အနေဖြင့် ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်မရှိလျှင် တောင်းဆိုရမည့်အခွင့်အရေးလည်း မရှိနိုင်ကြောင်း၊ ဥပဒေသိပ္ပံပညာဦးပညာရှင်များ၏ ဖွင့်ဆိုချက်များလည်းရှိကြောင်း၊ သို့ပါ၍ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် အစိုးရဝန်ကြီးများနှင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စများကိုသာ ဆောင်ရွက်ရသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများသည် တာဝန်ပေးခန့်အပ်မှုတွင် တူညီမှုမရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထမ်းဆောင်ရသည့်တာဝန်ပိုင်းတွင် တူညီမှုမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာဥပဒေခွင့်ခံစားခွင့် အခွင့်အရေးများ ပိုင်းခြား

သတ်မှတ်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ပိုင်းခြားခြင်းမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း ပြန်လည် ရှင်းလင်းတင်ပြသည်။

အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦးတို့အတွက် ၎င်းတို့၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေဦးဘိုမင်းဖြူ က လျှောက်လဲတင်ပြရာတွင် ၎င်းတို့၏တင်သွင်းလွှာပါ အကြောင်းပြချက်များအပြင် နိုင်ငံတော်ကိုယ်စား ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၏ ရှင်းလင်းချက်များ အပေါ်တွင် ပြန်လည်ဖြေရှင်းခဲ့ရာတိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည်တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာများကို ဆောင်ရွက်ရန်တာဝန် ပေးအပ်ခြင်းကို၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ (၃၀-၃-၂၀၁၁) ရက်စွဲပါ အမိန့်အမှတ် ၁၉/၂၀၁၁ ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းကို နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ (၃၀-၃-၂၀၁၁)ရက်စွဲပါ အမိန့်အမှတ်၂၃/၂၀၁၁ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(င)နှင့်(စ) တို့အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတကခန့်အပ်တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည် သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်းနှင့် အမည်စာရင်းရယူတင်သွင်းရသည့်အဆင့်သာဖြစ်သည်ဟု ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးကဖော်ပြထား ခြင်းမှာ မှားယွင်းနေကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(င)နှင့်(စ)တို့အရ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာကို ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ထားခြင်းနှင့် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(ဆ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂)အရ တာဝန်သီးခြားဖြစ်သည်ဟု ရှင်းလင်းဖော်ပြ ခြင်းမှာ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲနေကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င) နှင့် (စ)တို့အရတိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတက အမိန့်ထုတ်ပြန်၍ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နိုင်ငံတော် အခြေခံမူများ ခေါင်းစဉ်အောက်ရှိ ပုဒ်မ၁၅ နှင့် ပုဒ်မ၁၇ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)တို့အရ ပေါ်ပေါက်လာသော ဝန်ကြီးဌာနများ ဖြစ်ကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ(စ)၊ ပုဒ်မ ၃ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) နှင့်ပုဒ်မ ၄၈တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်နေပါလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က)

ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းနှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း နှစ်မျိုးစလုံးကို နိုင်ငံတော်သမ္မတကခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တာဝန်ယူရမည့်ဝန်ကြီး ဌာနကို သတ်မှတ် တာဝန်ပေးခြင်းမျှသာ ကွဲပြားခြားနားမှုရှိကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ နှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ အားလုံးတို့သည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများဖြစ်ကြ၍ ရာထူးအရ လည်းကောင်း၊ အဆင့်အတန်း အရလည်းကောင်း တူညီသူများ ဖြစ်ကြကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံးက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရ ဝန်ကြီးများနှင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာ ကိစ္စများကိုသာ ဆောင်ရွက်ရသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများသည် တာဝန်ပေး ခန့်အပ်မှုတွင် တူညီမှုမရှိခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ထမ်းဆောင်ရသည့်တာဝန်ပိုင်းတွင် တူညီမှုမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်ဆိုင်ရာဥပဒေ၌ ခံစားခွင့်အခွင့်အရေးများ ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟုပြန်လည် ရှင်းလင်းချက်မှာ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲနေကြောင်း စသဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးဒေါ်ရင်ရင်သန်း က နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး စိစစ်ရေးအဖွဲ့၏ အကြောင်းကြားစာ အပေါ် ၎င်းတို့၏ ရှင်းလင်းတင်ပြချက်ပါ အကြောင်းအရာများအတိုင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။ ၎င်းအပြင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များသည် သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနအလိုက် တာဝန်ယူရပြီး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာများကိုသာ ဆောင်ရွက်ကြရသည့်အလျောက် တာဝန်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်ပမာဏနှင့်အညီ ရပိုင်ခွင့်ဖြစ်သော လစာ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များတွင် ကွာခြားမှုရှိနေကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အစိုးရဝန်ကြီးများ နှင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စရပ်များကိုသာ ဆောင်ရွက်ရသော တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများသည် တာဝန်ပေးခန့်အပ်မှုတွင် တူညီမှုမရှိခြင်းကြောင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ

ဥပဒေ၌ ခံစားခွင့် အခွင့်အရေးများ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)နှင့် ပုဒ်မ ၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့်ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း စသဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦးတို့က တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅ တွင် ဖော်ပြထားသည့် "တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး" ဆိုသည့် စကားရပ်သည် လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)တွင်ဖော်ပြထားသည့် "တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ်ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး ပါဝင်မှုမရှိခြင်းသည်" လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေး နှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ၏ ဥပဒေအမှတ် ၃/၂၀၁၁ အရ ပြဋ္ဌာန်းသည့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၊ ပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ တို့တွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများကို တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့် တစ်တန်းတစ်စားတည်း သတ်မှတ်မှုမပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ကိုက်ညီခြင်း ရှိမရှိ ကို နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ပေးရန် တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး သည် သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်ပြည်နယ်ဝန်ကြီးနှင့် အဆင့်တူညီခြင်း ရှိ မရှိ နှင့်တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးတို့၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များ အတိုင်း ခံစားခွင့် ရှိ မရှိ တို့ကို အဓိကစိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ တွင် တိုင်းဒေသကြီး ဝန်ကြီးများ သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါ အတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

၂၆၂။ (က) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်သည်-

(၁) သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များထဲကဖြစ်စေ၊ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်မဟုတ်သူ များထဲကဖြစ်စေ ပုဒ်မ ၂၆၁ ပုဒ်မခွဲ(က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် သတ်မှတ် ထားသည့် အရည်အချင်းများနှင့်ပြည့်စုံသော သင့်လျော်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် များကို ရွေးချယ်ရမည်။

(၂) လုံခြုံရေးနှင့်နယ်စပ်ရေးရာတာဝန်ပေးအပ်နိုင်ရန် တပ်မတော်ကာကွယ် ရေးဦးစီးချုပ်ထံမှ သင့်လျော်သည့် တပ်မတော်သားများ၏ အမည် စာရင်းကို တောင်းခံရမည်။

(၃) သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့ထံမှ ယင်းတို့၏ ဥက္ကဋ္ဌအမည် စာရင်းကို ရယူရမည်။

(၄) သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် ရွေးကောက်တင် မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ၏ အမည်စာရင်းကို သက်ဆိုင်ရာရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ထံမှ ရယူရမည်။

(ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်သည် မိမိရွေးချယ်ထားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ထံမှ ရရှိသည့် တပ်မတော်သားများ၏ အမည်စာရင်းကိုစုစည်းပြီး သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် လွှတ်တော်သို့တင်သွင်းလျက် သဘောတူညီချက် ရယူရမည်။

(ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအတွက် သတ်မှတ်ထားသော အရည်အချင်းနှင့် မပြည့်စုံကြောင်း အထင်အရှားမပြနိုင်ပါက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်သည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်က

အမည်စာရင်းတင်သွင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန် ငြင်းပယ်ခွင့် မရှိစေရ။

(ဃ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်သည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်မရရှိသည့်ပုဂ္ဂိုလ်အစား အမည်စာရင်းသစ်ကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် လွှတ်တော်သို့ ထပ်မံတင်သွင်းခွင့်ရှိသည်။

(င) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်သည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်၏သဘောတူညီချက်ရရှိပြီးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဥက္ကဋ္ဌများ၏ အမည်စာရင်းနှင့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဆောင်ရွက်ရန် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ၏ အမည်စာရင်းပါပုဂ္ဂိုလ်များကိုသော်လည်းကောင်း တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန် နိုင်ငံတော်သမ္မတထံ တင်ပြရမည်။

(စ) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်က တင်ပြလာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရမည်။ ထိုသို့ခန့်အပ်တာဝန် ပေးရာတွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးတစ်ဦးချင်းစီအလိုက် တာဝန်ယူရမည့်ဝန်ကြီးဌာန သို့မဟုတ် ဝန်ကြီးဌာနများကို သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့်ညှိနှိုင်းလျက်သတ်မှတ်ပေးရမည်။

(ဆ) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်-

(၁) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဥက္ကဋ္ဌ နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဥက္ကဋ္ဌများအား သက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသရေးရာများကို ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ် ရမည်၊

(၂) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဆောင်ရွက်ရန် ရွေးကောက်တင်မြှောက် ထားသည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များအား သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာများကို ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ရမည်။

- (ဇ) * * * * *
- * * * * *
- (ဈ) * * * * *

အထက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအနက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ပုဒ်မခွဲ(င) ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အလေးထား သုံးသပ်ပါလျှင် နိုင်ငံတော်သမ္မတက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ အဖြစ်ခန့်အပ် တာဝန်ပေးနိုင်ရန်အတွက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ်အနေဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်စာရင်းကို ပေးပို့တင်ပြကြောင်း တွေ့ရသည်-

- (၁) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ရရှိပြီးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊
- (၂) သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့တို့ထံမှရရှိသည့် ဥက္ကဋ္ဌ အမည်စာရင်းပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊

(၃) သက်ဆိုင်ရာရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ထံမှရရှိထားသည့် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဆောင်ရွက်ရန် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ၏ အမည်စာရင်းပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ။

နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(စ) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်ကတင်ပြလာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရသည့်အပြင် တစ်ဦးချင်း အလိုက်တာဝန်ယူရမည့် ဝန်ကြီးဌာနများကိုလည်း သတ်မှတ်ပေးရသည်။

ထို့အတူ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(ဆ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ ဆောင်ရွက်ရန် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ အား သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာများကို ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ရသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(င)(စ) နှင့် (ဆ)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များအရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်ကတင်ပြလာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဥက္ကဋ္ဌများ၏ အမည်စာရင်းပါပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်းကောင်း၊ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာ လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ၏ အမည်စာရင်းပါ ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးပြီး ၎င်းတို့အသီးသီးနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ဝန်ကြီးဌာနများကိုလည်း သတ်မှတ်ပေးရကြောင်း အထင်အရှားတွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င)(စ)နှင့် (ဆ)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အထောက်အထားပြု၍ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)နှင့် (ဆ) ပြဋ္ဌာန်းချက် များကိုလည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ၁၀ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂) တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လည်းကောင်း ဆက်စပ်သုံးသပ်ရန်လိုပေသည်။

ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

၁၉။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ အောက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်များအား ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရမည်-

- (က) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်များ၊
- (ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးချုပ်များ၊
- (ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ၊
- (ဃ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးများ၊
- (င) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေချုပ်များ၊
- (စ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်စာရင်းစစ်ချုပ်များ၊
- (ဆ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌများ။

ထို့အတူပင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ တွင် အောက်ပါ အတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

၁၀။ (က) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်-

- (၁) ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီး အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌများအား သက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ရေးရာများကို ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ရမည်။
- (၂) ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဆောင်ရွက်ရန် ရွေးကောက် တင်မြှောက်ထားသည့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များအား သက်ဆိုင်ရာတိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာများကို ဆောင်ရွက်ရန်တာဝန်ပေး အပ်ရမည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးအမိန့်အမှတ် ၂၃/ ၂၀၁၁ တွင် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(င)နှင့် (စ) ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)

ပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုလည်းကောင်း ရည်ညွှန်းဖော်ပြလျက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများကို ခန့်အပ် တာဝန်ပေးသည့် အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်နိုင်ငံတော်သမ္မတက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာ ဝန်ကြီးများကို နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး အမိန့်အမှတ် ၂၃/၂၀၁၁ တွင်တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ၏အမည်နှင့် ယှဉ်တွဲလျက် သက်ဆိုင်သည့် ဝန်ကြီးဌာနအမည်ကိုလည်း ဖော်ပြသတ်မှတ် တာဝန်ပေးထားသည်။

ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်အတွက်လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲ(၄)နှင့် ပုဒ်မခွဲ(င)အရ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးသည် သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးဖြစ်သည် ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်းနှင့် အမည်စာရင်းရယူတင်သွင်းသည့် အဆင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူ တင်ပြခြင်းမှာပြည့်စုံမှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။ ဝန်ကြီးအခေါ်အဝေါ် တူသော်လည်း အဆင့်တူ အဖြစ် ရည်ရွယ်ခြင်းမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါသည်ဟု တင်ပြချက်မှာလည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါအတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူခြင်းမဟုတ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၈ တွင် အောက်ပါ အတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

၄၈။ နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများသည် ဥပဒေပြုလွှတ်တော်များက ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရာတွင် လည်းကောင်း၊ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် အခြားဥပဒေများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို သက်ဆိုင်ရာက အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရာတွင်လည်းကောင်း၊ လိုက်နာရမည့် လမ်းညွှန်များ ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် အခြားဥပဒေများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များကို အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရာတွင် နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများသည် လိုက်နာရမည့် လမ်းညွှန်ချက် များပင် ဖြစ်သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း(၁) နိုင်ငံတော်အခြေခံမူများ ပုဒ်မ ၁၅ တွင် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တို့၏ ဥပဒေပြုရေးတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ကိုယ်စားလှယ်များကို ပါဝင်ခွင့်ပြုထားသကဲ့သို့ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) ပြဋ္ဌာန်းချက် တွင်လည်း သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်၏ အုပ်ချုပ်ရေးတွင် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးကိုယ်စားလှယ်များကို

ပါဝင်ခွင့်ပြုထားသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ အခြေခံမူများကို လမ်းညွှန်အဖြစ် လိုက်နာကျင့်သုံး၍ နိုင်ငံတော်သမ္မတက အမိန့်အမှတ် ၂၃/၂၀၁၁ တွင် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ ဟူသော ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ရည်ညွှန်းဖော်ပြလျက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီး များကို ခန့်အပ်တာဝန် ပေးခြင်းသည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့်အဆင့်တူ သတ်မှတ်၍ အမိန့်ထုတ်ပြန် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံး ပါက သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများ သည် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးအဆင့် ရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်ဟုခိုင်မာစွာ ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ရမည် ဖြစ်သည်။

သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ သည် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည့်အတွက် ၎င်းတို့၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များမှာလည်း တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး များနည်းတူ ရရှိခံစားရမည်ဖြစ်သည်။

အမျိုးသားညီလာခံ စုံညီအစည်းအဝေးများက ချမှတ်သည့် အခြေခံမူများနှင့် အသေးစိတ် အခြေခံရမည့်မူများတွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့်ဝန်ကြီးများ၏အဆင့်ကို အောက်ပါအတိုင်းသတ်မှတ်ထားသည်-

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ဝန်ကြီးတို့၏ အဆင့်သတ်မှတ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး "တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ဝန်ကြီးတို့ ၏တာဝန်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် ရပိုင်ခွင့်များကို ဥပဒေဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းသည့်အခါ မှီငြမ်းပြုနိုင်ရေး အတွက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်ကို ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးအဆင့်

သတ်မှတ်သည်။ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးကို ဒုတိယဝန်ကြီးအဆင့် သတ်မှတ်သည်။"^(၁)

အထက်ပါအဆင့်သတ်မှတ်ချက်အရ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးကို ဒုတိယဝန်ကြီးအဆင့်သတ်မှတ်၍ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များ ခံစားခွင့်ပြုရ မည် ဖြစ်ရာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများဖြစ်သည့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကိုလည်း တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ နည်းတူ ချီးမြှင့်ငွေ၊စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များ ခံစားခွင့်ပြုရမည်ဟူသော အချက်မှာ အငြင်းပွားရန်အကြောင်းမရှိဟုဆိုရပေမည်။

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင် အယောင်များဆိုင်ရာဥပဒေ (နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥပဒေအမှတ် ၃/၂၀၁၁)တွင် တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး၏ ခံစားခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါ အတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

ပုဒ်မ ၄။ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များသည် လစဉ်ချီးမြှင့်ငွေ ကျပ်သိန်းနှစ်ဆယ် ခံစားခွင့် ရှိသည်-

- (က) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးချုပ်၊
- (ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ၊
- (ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး၊
- (ဃ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေချုပ်၊
- (င) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်စာရင်းစစ်ချုပ်။

တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးအဆင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ တွင် အဆောင်အယောင်အဖြစ် အောက်ပါတို့ကို ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

- (က) အစိုးရနေအိမ်တွင် အခမဲ့နေထိုင်ရမည်။ အစိုးရနေအိမ်စီစဉ်ပေးနိုင်ခြင်းမရှိသေးပါက သင့်လျော်သည့် ငှားရမ်းခရခွင့်ရှိသည်။

^၁ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာတွင် အခြေခံရန် အမျိုးသားညီလာခံစုံညီအစည်းအဝေးများက ချမှတ်သည့် အခြေခံမူများနှင့် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများစာအုပ်၊ အခန်း(၅)၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊အပိုဒ် ၂၅၊ (စာ) ၁၃၇။

- (ခ) လုံခြုံရေးအစောင့်အရှောက်၊
- (ဂ) ပြည်တွင်းအခမဲ့ဆေးကုသခွင့်၊
- (ဃ) ရေအခမဲ့သုံးစွဲခွင့်၊
- (င) လျှပ်စစ်ဓါတ်အားအခမဲ့သုံးစွဲခွင့်၊
- (စ) ပြည်တွင်းခေါ်ဆိုမှုအတွက် တယ်လီဖုန်းအခမဲ့ သုံးစွဲခွင့်၊
- (ဆ) ကိုယ်ရေးအရာရှိတစ်ဦး၊
- (ဇ) အိမ်အကူတစ်ဦး၊
- (ဈ) ဥယျာဉ်လုပ်သားတစ်ဦး၊
- (ည) မော်တော်ယာဉ်နှစ်စီး၊
- (ဋ) ယာဉ်မောင်းနှင်ဦး၊
- (ဌ) မော်တော်ယာဉ်နှစ်စီးအတွက် တစ်စီးလျှင် စက်သုံးဆီ တစ်လ ဂါလံ ၆၀ နှုန်း၊
- (ဍ) မော်တော်ယာဉ်နှစ်စီးအတွက် အမှန်ကုန်ကျသည့် စက်ဆီနှင့် ချောဆီ။

သို့ရာတွင် သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများ၏ခံစားခွင့်မှာ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ၏ ခံစားခွင့်နှင့် တူညီမှု မရှိပဲ အဆိုပါဥပဒေပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ တို့တွင် အောက်ပါအတိုင်း သီးခြားပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို တွေ့ရသည်-

ပုဒ်မ ၅။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးနှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်တရားသူကြီးတို့သည် လစဉ်ချီးမြှင့်ငွေကျပ် တစ်ဆယ်သိန်း ခံစားခွင့်ရှိသည်။

ပုဒ်မ ၁၇။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည် အဆောင်အယောင်အဖြစ် အောက်ပါ တို့ကို ခံစားခွင့်ရှိသည်-

- (က) ပြည်တွင်းအခမဲ့ဆေးကုသခွင့်၊
- (ခ) ရေအခမဲ့သုံးစွဲခွင့်၊
- (ဂ) လျှပ်စစ်ဓါတ်အားအခမဲ့သုံးစွဲခွင့်၊
- (ဃ) မြို့တွင်းခေါ်ဆိုမှုအတွက် တယ်လီဖုန်းအခမဲ့ သုံးစွဲခွင့်၊

- (င) မော်တော်ယာဉ်တစ်စီး၊
- (စ) ယာဉ်မောင်းတစ်ဦး၊
- (ဆ) မော်တော်ယာဉ်တစ်စီးအတွက် စက်သုံးဆီ တစ်လ ဂါလံ ၆၀ နှုန်း၊
- (ဇ) မော်တော်ယာဉ်တစ်စီးအတွက် အမှန်ကုန်ကျသည့် စက်ဆီနှင့် ချောဆီ။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (င)၊ (စ) နှင့် (ဆ) ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင်လည်းကောင်း၊ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ၂၆၂ ပုဒ်မခွဲ (ဇ) ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ၁၉ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပုဒ်မခွဲ (က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၂) ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် လည်းကောင်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများ အဖြစ်အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ထားသည့် အပြင်အမျိုးသားညီလာခံစုံညီ အစည်းအဝေးက ချမှတ်ထားသည့် အသေးစိတ်အခြေခံမူများ ရှိနေပြီးဖြစ်ပါလျက် တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်ပြည်နယ် အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ၁၇ တို့တွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနှင့်မတူ ခွဲခြားကာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာဝန်ကြီးများ၏ ခံစားခွင့်ကို သီးခြားပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ထားခြင်းမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရတာဝန်ထမ်းဆောင်ကြသော တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား ထမ်းဆောင်ရမည့်တာဝန်နှင့် လျော်ညီသောချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့်အဆောင်အယောင် များ ချီးမြှင့်နိုင်ရန် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ အခွင့်အရေးနှင့် လျော်ညီသည့် တာဝန်မရှိလျှင် အခွင့်အရေးမရရှိနိုင်ကြောင်း၊ အလားတူပင် တာဝန်နှင့်လျော်ညီသောအခွင့်အရေး မရှိလျှင် တာဝန်လည်း မရှိနိုင်ကြောင်း၊ ဥပဒေသိပ္ပံပညာရှင်များ၏ ဖွင့်ဆိုချက်များကို ကိုးကား၍ လျှောက်လဲ တင်ပြထား ချက်ရှိသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက တာဝန်နှင့်လျော်ညီသော ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ် နှင့် အဆောင်အယောင်များ ချီးမြှင့်နိုင်ရန် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟူသော တင်ပြချက်မှာ

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ် နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေတွင်လည်းကောင်း အဓိပ္ပါယ် ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုထားခြင်းအလျဉ်းမရှိပေ။ ၎င်းတို့ ကိုးကားသောဥပဒေသိပ္ပံပညာရှင်များ၏ ဖွင့်ဆိုချက် များကို လေ့လာ ကြည့်ရာ တွင်လည်းအခွင့်အရေးနှင့် တာဝန်ဟူသည်မှာ အလုပ်ရှင်နှင့်အလုပ်သမား၊ မိဘနှင့် သားသမီး ၊ မြေပိုင်ရှင်နှင့် မြေဝယ်ယူသူတို့အကြား တည်ရှိသည့် အခွင့်အရေးနှင့် တာဝန် တို့ကို စံနမူနာပြု၍ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်များ ဖြစ်သည့်အပြင် ပုဂ္ဂလိကဆိုင်ရာ အခွင့်အရေး နှင့် တာဝန်များအတွက် ရှင်းလင်းဖော်ပြချက်များဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်မှခန့်အပ်တာဝန်ပေးသည့် တာဝန်နှင့်လုပ်ပိုင်ခွင့်များနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၏ ရှင်းလင်းလျှောက်ထားချက်မှာ ဤတင်သွင်းလွှာပါ အကြောင်းအရာနှင့် ဆက်စပ်ကောက်ယူရမည့် အကြောင်းပြချက်မဟုတ်ပေ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့်အညီ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး များကို တာဝန် ပေးခန့်အပ် ထားသည့် အတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီသာလျှင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများ၏ ခံစားခွင့်ကိုသတ်မှတ် ရမည်ဖြစ်သည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၈ ပုဒ်မခွဲ(က) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထား သည်-
 ၁၉၈။ လွှတ်တော်အဆင့်ဆင့်နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုဦးစီးအဖွဲ့များက ပြဋ္ဌာန်း သည့် ဥပဒေများ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်-

- (က) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ်လွှတ်တော်၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့က ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည့် ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်သည် လည်းကောင်း၊ တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ ပါ

ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦး၏ တင်သွင်းလွှာကိုခွင့်ပြု၍ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး ဖြစ်သည့်အတွက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တွင် အကျုံးဝင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ပြီး ယင်း ဥပဒေပုဒ်မ ၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိကြောင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆို ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

X X X X
(သိန်းစိုး)
ဥက္ကဋ္ဌ

X X X X
(ခင်လှမြင့်)
အဖွဲ့ဝင်

X X X X
(ဒေါက်တာတင်အောင်အေး)
အဖွဲ့ဝင်

X X X X
(ထွန်းကြည်)
အဖွဲ့ဝင်

X X X X
(စိုးသိန်း)
အဖွဲ့ဝင်

X X X X
(ခင်ထွန်း)
အဖွဲ့ဝင်

X X X X
(ဆန်းမြင့်)
အဖွဲ့ဝင်

X X X X
(မြင့်ကြိုင်)
အဖွဲ့ဝင်

X X X X
(မိမိရီ)
အဖွဲ့ဝင်